

havde stemt for målsætningen om, at vi skulle nedbringe CO₂-forureningen med 20 pct; og vedstår man sig det, er det jo, fordi man anerkender problemet. Men det gør hr. Hansen-Nord pludselig ikke alligevel. Nu anerkender han slet ikke problemet; det eksisterer måske slet ikke, fordi der er en videnskabelig uenighed.

Jamen det er da fuldstændig rigtigt, at der er usikkerhed om klimavirkningerne om 10 år, om 20 år og om 50 år. Selvfølgelig er der usikkerhed om det. Det er da klart.

Der er jo nedsat et klimapanel, Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC, under FN, hvor man har taget alt, hvad man kunne finde af højt estimerede klimaforskere, og sat dem sammen, og de har i enighed konkluderet, at den er gal. De har i enighed konkluderet, at der er brug for meget dramatiske besparelser. De har sågar anbefalet en reduktion på 60 pct. i CO₂-udledningen, og det, vi står og krises om i dag, er, hvordan Danmark skal nå 20 pct.

Så jo, jeg er enig i, at der er usikkerhed; det er der i høj grad. Men spørgsmålet er jo, hvem den usikkerhed skal lande på. Er det miljøet, der skal bære risikoen? Er det de mennesker, der er så uheldige at bo i Bangladesh eller på Antillerne, hvor man ikke har punkter, der er højere end en meter over vandoverfladen? Er det dem, der skal bære den risiko, der er, fordi vi ikke lige ved, hvordan det går? Eller er vi ikke nødt til at bruge et forsigtighedsprincip? Er vi ikke nødt til at sige, at når der er væsentlige indikatorer, som siger, at det her kan risikere at gå frygtelig, frygtelig galt, er det nok en bane, vi ikke bør gå ind på, så bør vi nok lade usikkerheden komme miljøet til gode for en gangs skyld og så føre en forsigtig politik?

Det er det, vi forsøger at slå ind på med den CO₂-pakke her, bare en spæd start; slet ikke nok efter eksperternes mening, men bare en start, bare så langt, som vi åbenbart kan trække det danske Folketing til.

Jeg synes, at Venstre burde tænke på, at det er det, debatten drejer sig om, og jeg troede egentlig også, at Venstre havde anerkendt problemstillingen, men det blev jeg da pludselig usikker på efter hr. Hansen-Nords indlæg.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil bare bekræfte, at det netop er på grund af forsigtighedsprincippet, at vi vedstår os målsætningen.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at det, der i hvert fald for mig er afgørende, er, at én ting er vi jo sikre på, og det er, at vores børnebørn vil være taknemlige, hvis ikke vi har brugt alt det fossile brændstof i vores generation, så alene af den grund synes jeg, det er i orden, at vi økonomiserer med ressourcerne.

Men det er da rigtigt, at det er utrolig usikkert. Det kan godt være, at det viser sig, at den globale opvarmning overhovedet ikke finder sted. Det kan vi faktisk ikke vide noget om.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Nu har vi ikke eksperterne her, og jeg fortrød måske også lidt, at jeg tog den indfaldsvinkel med ind, for det er et stort begreb. Der må ikke herske nogen som helst tvivl om, vil jeg gerne sige til hr. Jes Lunde, at 20 pct.-reduktionen og det dér vedstår vi os.

Jeg er bare imponeret over, at vi går i gang med så store arrangementer på et grundlag, som altså stadig væk diskuteres blandt videnskabsfolk. Jeg var da også glad for at kunne konstatere, at hr. Jes Lunde er enig i, at de kloge på dette område altså ikke er kommet til nogen endelig konklusion, men at der er en usikkerhed, og at man så af hensyn til miljøet ikke løber nogen chancer.

Men jeg vil gerne igen bringe de 5.000 mia. dollars ind, som der ligger i målsætningen fra Rio, og spørge: Er det det rigtige sted at anvende dem? Når vi ser på forureningsproblemer i en global sammenhæng, er det så lige CO₂'en, der er vigtigst? Bliver de 5.000 mia. dollars, som det her projekt koster, hvis man skal leve op til de intentioner, der ligger, anvendt rigtigt? Er der nogen, der har stillet sig selv det spørgsmål?

Jes Lunde (SF):

Ja, 5.000 mia. dollars er jo mange penge, men man kan spørge sig selv omvendt: Er der nogen, der har regnet på, hvad det ville koste at genhuse 300 millioner mennesker i Bangladesh, som bliver sat under vand? Er der nogen, der har regnet på, hvilket produktionstab det ville medføre, hvis de dele af Jordens landbrugsarealer, der ligger under f.eks. 10 meter over vandoverfladen, bliver sat under vand? Hvor store produktionstab vil det give årligt i fremtiden? Er der nogen, der har regnet på de kolossale udgifter, det ville betyde, hvis vi får større ørkendannelser og dermed mister nogle landbrugsarealer på den måde? Hvad med de fiskebestande, der